

ÅRETS SAGA

Bilderbok av Elsa Beskow

**BONNIER
CARLSEN**

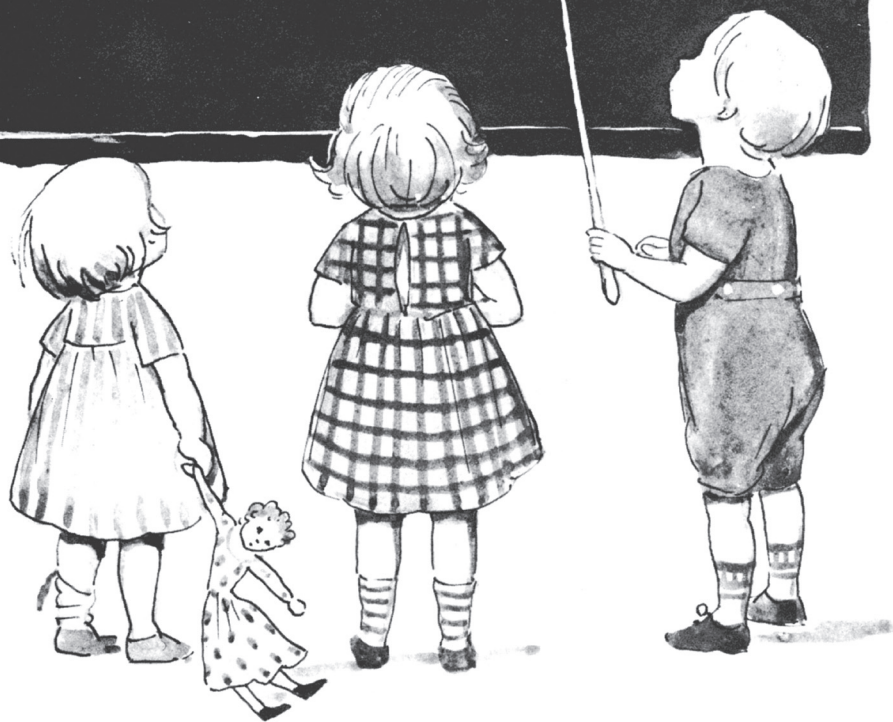
ÅRETS SAGA

BILDERBOK AV
ELSA BESKOW

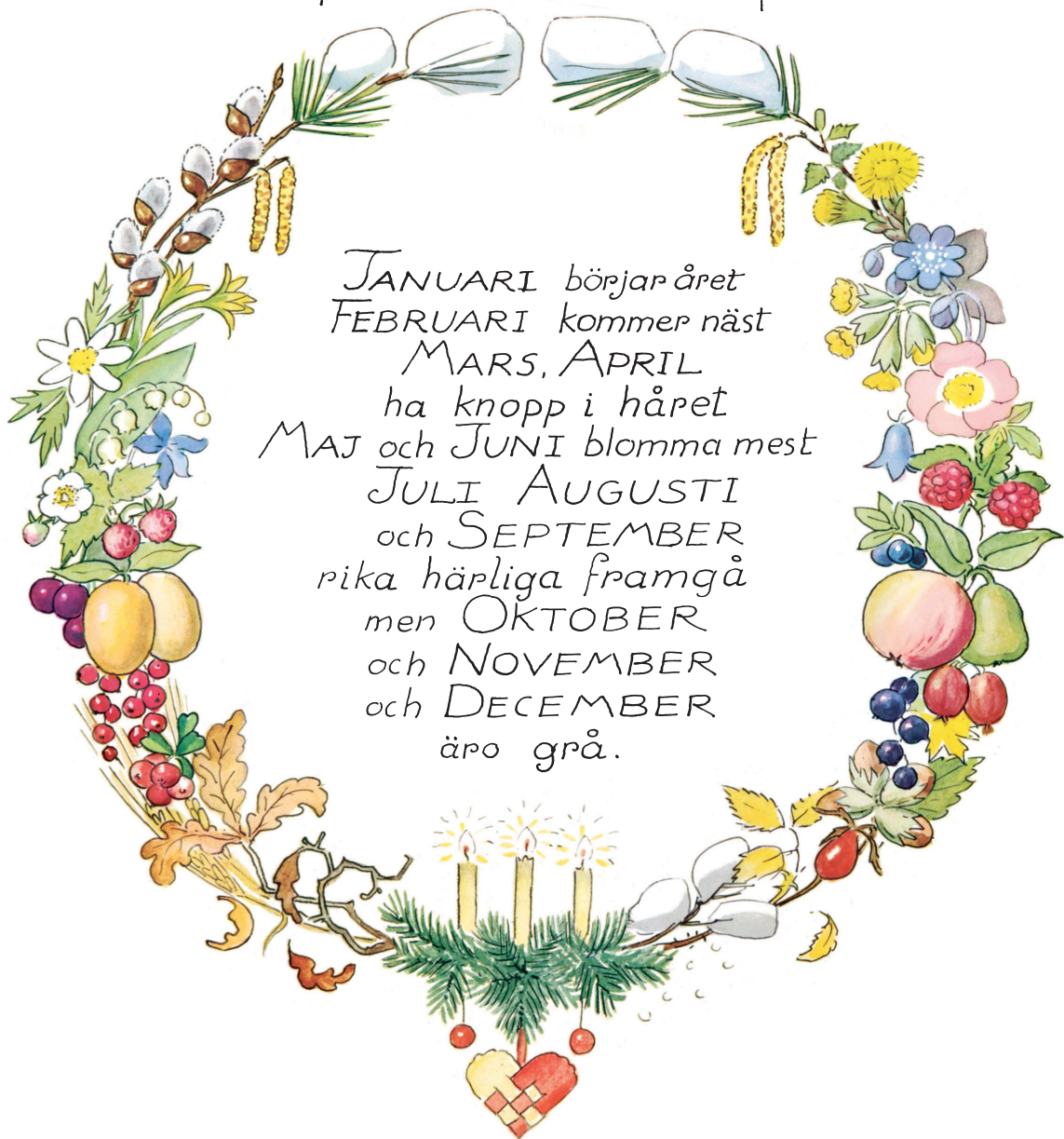
**BONNIER
CARLSEN**

Trettio dagar har November
April Juni och September
Tjugoåtta en allen
Alla de övriga trettioen

MÅNADERNA

JANUARI börjar året
FEBRUARI kommer näst
MARS, APRIL
ha knopp i håret
MAJ och JUNI blomma mest
JULI AUGUSTI
och SEPTEMBER
rika härliga framgå
men OKTOBER
och NOVEMBER
och DECEMBER
äro grå.

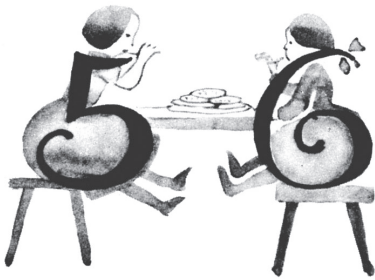

TIMMARNÄ

Ett och två
 Gå ut och gå.
 Tre och fyra
 Spela på lyra.
 Fem och sex
 Äta kex.
 Sju och åtta
 Springa förenrätta.
 Nio, tio
 Slå med lie.
 Elva tolv
 Slå näsan i golv.

DAGARNA I VECKAN

JANUARI

Gott nytt år!

Kläppen tungt i klockan slår:

"Nu är nyår inne"!

Tack du kära gamla år,
som så trött på tröskeln står
och är snart ett minne!

Nya år,
kom med fröjd och sol och vår
och ett tacksamt sinne!

Trettondag:

Tidigt kliva vi ur säng,
och i skjortor långa
vandra vi, som vise män
gingo förr till Betlehem,
sjungande vi gånga:
"Ingen dager synes än,
stjärnorna på himmelen
de blänka."

Tjugondag:

Då tar julen riktigt slut
för oss allesamman,
ty på tjugondagens Knut
ska vi dansa julen ut,
plundra granen samman.
Lilla gran, sörj ej då,
kanske får i vår du stå
mitt i valborgsflamman!

FEBRUARI

Än ligger viken blank av is,
men veckorna de hasta.
Vi måste skaffa fastlagsris,
för snart så är det fasta.
Vi gömmer risen i vår säng,
av dem ni sen blir väckta,
och ni ska få så mycket dämg,
att ni blir rent förskräckta.

I köket står vi sen kring mor,
hon knådar och hon rullar.
”Ack kära mor, gör degen stor,
så vi får många bullar!
Gör varje semla stor som så
med mycket mandelmassa.
Hör mor, vi får väl mer än två?
Tre, fyra kunde passa!”

Därutanför står solen glad
och lyser oss i nacken,
när vi tar källkarna i rad
och åker utför backen.
Ty än är vintern inte slut,
än har den frost i håren.
När våra björkris slagit ut,
då kan vi vänta våren.

Mars med sitt långa skägg
lockar barnen utom vägg,
lockar sippor små med tö,
bäddar in dem sen i snö.
Sträng han är när han är ung
barsk som själva vinterns kung,
men han tinar upp till slut,
förr'n hans timglas runnit ut.

Gungar då så mild och len
kissar små på videgren.
Brummar: "kissemissen min,
håll dig vackert i ditt skinn,
fast på töig dikesren
och med fjäll på bara ben,
skrattande i rader stå
tussilago-systrar små!"

